I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) br. 542/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. svibnja 2014.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 1215/2012 u pogledu pravila koja se primjenjuju na Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 2. točke (a), (c) i (e),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da:

(1) Dana 19. veljače 2013. Kraljevina Belgija, Republika Bugarska, Češka Republika, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Irska, Helenska Republika, Francuska Republika, Talijanska Republika, Republika Cipar, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Mađarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Portugalska Republika, Rumunjska, Republika Slovenija, Slovačka Republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske potpisale su Sporazum o Jedinstvenom sudu za patente („Sporazum o UPC-u") [3]. Sporazumom o UPC-u predviđa se da on ne stupa na snagu prije prvog dana četvrtog mjeseca od dana stupanja na snagu izmjena Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća [4] u vezi s odnosom te Uredbe sa Sporazumom o UPC-u.

(2) Dana 15. listopada 2012. Kraljevina Belgija, Veliko Vojvodstvo Luksemburg i Kraljevina Nizozemska, stranke Ugovora od 31.ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa („Ugovor o Sudu Beneluksa"), potpisale su Protokol o izmjeni tog Ugovora. Tim Protokolom omogućeno je prenošenje ovlasti Sudu Beneluksa u određenim stvarima iz okvira Uredbe (EU) br. 1215/2012.

(3) Potrebno je regulirati vezu Uredbe (EU) br. 1215/2012 sa Sporazumom o UPC-u i sa Ugovorom o Sudu Beneluksa putem izmjene te Uredbe.

(4) Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa trebali bi se smatrati sudovima u smislu Uredbe (EU) br. 1215/2012 kako bi se osigurala pravna sigurnost i predvidivost za tuženike koji bi mogli biti tuženi pred ta dva suda na mjestu koje se nalazi u državi članici koja nije država članica određena pravilima Uredbe (EU) br. 1215/2012.

[1] Mišljenje od 26. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.
[3] SL C 175, 20.6.2013., str. 1.
[4] Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

(5) Izmjene Uredbe (EU) br. 1215/2012 predviđene ovom Uredbom u vezi s Jedinstvenim sudom za patente namijenjene su uspostavi međunarodne nadležnosti tog suda i ne utječu na unutarnju raspodjelu postupaka među odjelima tog suda niti na aranžmane iz Sporazuma o UPC-u u vezi s izvršavanjem nadležnosti, uključujući isključivu nadležnost, u prijelaznom razdoblju predviđenom u tom Sporazumu.

(6) Kao sudovi koji su zajednički za više država članica, Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa ne mogu, za razliku od suda jedne države članice, izvršavati nadležnost na temelju nacionalnog prava prema tuženicima koji nemaju domicil u državi članici. Kako bi se omogućilo tim dvama sudovima da izvršavaju nadležnost u odnosu na takve tuženike, pravila Uredbe (EU) br. 1215/2012 u vezi sa stvarima koje potpadaju pod nadležnost Jedinstvenog suda za patente odnosno Suda Beneluksa trebala bi se primjenjivati i na tuženike koji imaju domicil u trećim državama. Postojeća pravila o nadležnosti Uredbe (EU) br. 1215/2012 osiguravaju usku povezanost između postupaka na koje se ta Uredba odnosi i državnog područja država članica. Stoga je primjereno proširiti navedena pravila na postupke protiv svih tuženika, bez obzira na njihov domicil. Pri primjeni pravila nadležnosti Uredbe (EU) br. 1215/2012, Jedinstveni sud za patente i Sud Beneluksa (dalje u tekstu pojedinačno kao „zajednički sud") trebali bi primjenjivati samo ona pravila koja su primjerena predmetima za koje im je dodijeljena nadležnost.

(7) Zajednički sud trebao bi moći rješavati sporove koji uključuju tuženike iz trećih država na temelju supsidijarnog pravila nadležnosti u postupcima u vezi s povredom europskog patenta koji je doveo do štete unutar i izvan Unije. Takvu supsidijarnu nadležnost trebalo bi izvršavati ako se imovina koja pripada tuženiku nalazi u bilo kojoj državi članici stranci instrumenta o uspostavi zajedničkog suda, a dotični spor dovoljno je povezan s tom bilo kojom državom članicom jer, na primjer, jer tužitelj ondje ima domicil ili se ondje nalaze dokazi povezani s tim sporom. Pri uspostavi svoje nadležnosti, zajednički sud trebao bi uzeti u obzir vrijednost dotične imovine koja ne bi trebala biti beznačajna i koja bi trebala omogućiti barem djelomično izvršenje sudske presude u državama članicama strankama instrumenta o uspostavi zajedničkog suda.

(8) Pravila Uredbe (EU) br. 1215/2012 u vezi s litispendencijom i povezanim postupcima, kojima je cilj spriječiti paralelne postupke i proturječne odluke, trebala bi se primjenjivati u postupcima pred zajedničkim sudom primjenjuje i pred sudom države članice u kojoj se Sporazum o UPC-u ili, ovisno o slučaju, Ugovor o Sudu Beneluksa ne primjenjuju.

(9) Pravila Uredbe (EU) br. 1215/2012 u vezi s litispendencijom i povezanim postupcima trebala bi se isto tako primjenjivati ako se, tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u Sporazumu o UPC-u, postupci u vezi s određenim vrstama sporova pokreću pred Jedinstvenim sudom za patente s jedne strane i nacionalnim sudom države članice stranke Sporazuma o UPC-u s druge strane.

(10) Sudske presude koje donosi Jedinstveni sud za patente ili Sud Beneluksa trebale bi se priznavati i izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 1215/2012 u državi članici koja nije stranka, ovisno o slučaju, Sporazuma o UPC-u ili Ugovora o Sudu Beneluksa.

(11) Sudske odluke koje donose sudovi države članice koja nije stranka, ovisno o slučaju, Sporazuma o UPC-u ili Ugovora o Sudu Beneluksa trebale bi se priznavati i izvršavati u drugoj državi članici u skladu s Uredbom (EU) br. 1215/2012.

(12) Uredbu (EU) br. 1215/2012 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(13) S obzirom na to da cilj ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka, on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(14) U skladu s člankom 3. i člankom 4.a stavkom 1. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), te države članice obavijestile su o svojoj želji da sudjeluju u donošenju i primjeni ove Uredbe.

(15) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske priloženom UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje, ne dovodeći u pitanje mogućnost da Danska primjenjuje izmjene Uredbe (EU) br. 1215/2012 utvrđene u ovoj Uredbi sukladno članku 3. Sporazuma od 19. listopada 2005. između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ([1]),

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

U poglavlju VII. Uredbe (EU) br. 1215/2012, umeću se sljedeći članci:

„*Članak 71.a*

1. Za potrebe ove Uredbe, sud koji je zajednički za više država članica kako je utvrđeno u stavku 2. („zajednički sud") smatra se sudom države članice kada, u skladu sa instrumentom o njegovu uspostavljanju, takav zajednički sud izvršava nadležnost u stvarima koje spadaju pod okvir ove Uredbe.

2. Za potrebe ove Uredbe, svaki je od sljedećih sudova zajednički sud:

(a) Jedinstveni sud za patente uspostavljen na temelju Sporazuma o Jedinstvenom sudu za patente potpisanog 19. veljače 2013. („Sporazum o UPC-u"); i

(b) Sud Beneluksa uspostavljen Ugovorom od 31. ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa („Ugovor o Sudu Beneluksa").

Članak 71.b

Nadležnost zajedničkog suda određuje se kako slijedi:

1. zajednički sud nadležan je ako, u skladu s ovom Uredbom, sudovi države članice stranke instrumenta kojim se uspostavlja zajednički sud budu nadležni za pitanja uređena tim instrumentom.

2. ako tuženik nema domicil u državi članici, a ovom Uredbom nadležnost nije drukčije prenesena, prema potrebi se primjenjuje Poglavlje II. bez obzira na domicil tuženika.

   Zajedničkom sudu može se podnijeti prijedlog za privremene mjere, uključujući zaštitne, čak i kada sudovi treće države imaju stvarnu nadležnost;

3. ako zajednički sud ima nadležnost nad tuženikom prema točki 2. u sporu povezanom s povredom europskog patenta koji je doveo do štete unutar Unije, taj sud može izvršavati nadležnost i nad štetom koja je nastala izvan Unije zbog takve povrede.

   Takva nadležnost može se uspostaviti jedino ako se imovina koja pripada tuženiku nalazi u nekoj državi članici stranci instrumenta o uspostavi zajedničkog suda i ako je spor u dovoljnoj mjeri povezan s bilo kojom takvom državom članicom.

Članak 71.c

1. Članci od 29. do 32. primjenjuju se ako se postupci pokreću pred zajedničkim sudom i sudom države članice koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda.

2. Članci od 29. do 32. primjenjuju se ako se tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. Sporazuma o UPC-u postupci pokreću pred Jedinstvenim sudom za patente i sudom države članice stranke Sporazuma o UPC-u.

Članak 71.d

Ova Uredba primjenjuje se na priznavanje i izvršenje:

(a) sudskih odluka koje donosi zajednički sud koje se trebaju priznati i izvršiti u državi članici koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda; i

([1]) SL L 299, 16.11.2005., str. 62.

(b) sudskih odluka koje donose sudovi države članice koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda koje se trebaju priznati i izvršiti u državi članici stranci tog instrumenta.

Međutim, ako se priznavanje i izvršenje presude koju je donio zajednički sud traži u državi članici koja je stranka instrumenta kojim se uspostavlja zajednički sud, umjesto pravila ove Uredbe primjenjuju se pravila iz navedenog instrumenta o priznavanju i izvršavanju.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 10. siječnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS